

ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ ԵՄ՝

Խ. ԱԲՈՎՅԱՆԻ ԱՐԿ. ՀՊՄՀ ՌԵԿՏՈՐ,
ՊՐՈՑԵՍՈՐ Ը Վ ՅՐԴՈՒՄԱՆՅԱՆ



Կ Ա Ր Ծ Ի Ք

Հեռուստառադիոլրագրության ամբիոնի նիստի որոշումից

14 հունիսի, 2021 թ.

Նիստին մասնակցում էին ամբիոնի վարիչի պ., դոցենտ Լ.Վ. Գալստյանը, բ.գ.դ., պրոֆեսոր Ս.Ս. Երիցյանը, պրոֆ. պաշտոնակատար Հ.Դ. Ավետիքյանը, դոցենտներ բ.գ.թ., Ա.Ռ. Մարտիրոսյանը, մ.գ.թ., Ա.Վ. Բաղդասարյանը, Կ.Գ. Քոչարյանը, ասիստենտ Գ.Վ. Վարդագարյանը, դասախոսներ վաստակավոր լրագրող Վ.Գ. Օլքինյանը, ա.գ.թ., Ա.Ռ. Առաքելյանը, Կ. Ն. Տիտանյանը և ուրիշներ:

ԼՍԵՑԻՆ – Մերի Ռաֆիկի Թադևոսյանի «Ժամանակակից տեղեկատվական հոսքերը Հայաստանի ԶԼՄ-ներում. մեդիատիրոջի վերափոխման առանձնահատկությունները» ատենախոսության մասին և Ժ.01.06. «Ժուռնալիստիկա» մասնագիտությամբ բանասիրական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճան հայցելու հարցը:

Ատենախոսության թեման արդիական է նախ և առաջ այն պարզ իրողությամբ, որ ժամանակակից տեղեկատվական-հաղորդակցային տեխնոլոգիաների զարգացման և տեղեկատվական հասարակության ձևավորման պայմաններում անընդհատ աճում է զանվածային լրատվամիջոցների դերը: Դրանք դառնում են հասարակական կարծիքի վրա ազդեցության ազդեցիկ գործիքներ: Այս իսկ պատճառով զանվածային լրատվամիջոցների և դրանց հնարավորությունների ազդեցությունը շատ սոցիալ-

քաղաքական երևութների և գործընթացների նկատմամբ շարունակում է հրատապ մնալ հումանիտար գիտությունների, այդ թվում և լրագրության համար:

Միաժամանակ պետք է նկատել, որ չնայած հաղորդակցության ասպարեզում նոր տեխնոլոգիաների և հնարավորությունների կիրառումը առանձին դեպքերում բերել է «մամուլ, ռադիո, հեռուստատեսություն» ավանդական շղթայի փոխարինմանը նորովի՝ «ալիք, կոնտենտ, հարթակ»: Այս ամենի արդյունքում ավանդական լրատվամիջոցները նոր տեղակատվական համակարգի զարգացմանը գուզընթաց վերկառուցում են իրենց գործունեությանը և նոր իրականությանը հարմարվում են իրենց գործառությանին, ժանրաձևաչափային և թեմատիկ հնարավորություններով:

Հեղինակը ոչ միայն այս և նման իրողություններն է ներկայացնում և վերլուծում այլև առանձնացնում է տեղեկատվական հոսքի առկայությունը և աճը, սահմանում ժամանակակից տեղեկատվական հոսքի բովանդակությունը և չափորոշիչները՝ Հայաստանի տեղեկատվական դաշտի նկարագրի և վերլուծության օրինակով: Ներկայացվող այս և նման հիմնախնդրային ուղղությունները բարձրացնում են քննարկվող աշխատանքի հրատապությունը, կարևորությունը և տեսապրակտիկությունը:

Այս ամենից էլ ելնելով հեղինակը հստակ ներկայացնում է ատենախոսության նպատակները, որը թույլ է տալիս հեղինակին ուսումնասիրությունը ավելի կոտ ու ամբողջական դարձնելու: Մասնավորապես, հեղինակը ուսումնասիրության առարկա է դարձնում տեղեկատվական հոսքերի ժամանակակից առանձնահատկությունները և դրսևորումները դրանց ձևավորման ու զարգացման օրինաչափությունները: Եվ բնական է, որ հետագա շարադրանքում հեղինակը ուսումնասիրում և սահմանում է հիմնական հասկացությունները՝ բովանդակային կապեր գտնելով դրանց միջև՝ չմոռանալով հարակից գործընթացների ու երևույթների մասին, երբ աշխարհայնացումը լուրջ ազդեցություն թողնում լրատվամիջոցների նկատմամբ, իսկ նոր տեղեկատվական

համակարգերի մարտահրավերները անգամ լրագրության ասպարեզում ժանրաձևաչափային փոփոխություններ են բերում:

Փոփոխության է ենթարկվում և լրագրողի մասնագիտությունը և նրա մասնագիտական կարողությունները նոր տեղեկատվական հոսքերի դրսևորման և իրականության պայմաններում: Բնական է նաև, որ ստացված արդյունքներն ունեն տեսամեթոդական և կիրական նշանակություն, ներկայացնում են նաև գիտական նորույթներ: Մասնավորապես, մեր երկրում առաջին անգամ հեղինակը դիտարկում է տեղեկատվական նոր հոսք հասկացությունը և դրա ձևավորման ու կայացման տեսապրակտիկ մոտեցումները, տեղեկատվական հոսքի բաղկացուցիչ հասկացությունները, դրանց փոխկապակցվածությունը:

Իրավացիորեն հեղինակը վեր է լուծում նաև տեղեկատվական հոսքերի վարքագիծը նաև աշխարհաքաղաքական ազեցությունների հաշվառմամբ, իհարկե, առանցքում ունենալով Հայաստանի մեդիադաշտի առանձնահատկությունները: Այս ամենը վկայում է, որ ստացված արդյունքներն ունեն տեսամեթոդական ու կիրառական նշանակություն և հնարավորություն են տալիս մեդիադաշտի ամբողջական ընկալման ու վերլուծության համար: Այս ամենը հնարավոր է դարձնում բովանդակության, խոր վերլուծությունների և այդ ամենը ներկայացնող ամբողջական շարադրանքի և կուռ փոխկապակցվածության համար՝ ներծականից սկսած ավարտած եզրակացությունով, կոնկրետ ու հասցեական առաջարկություններով:

Ատենախոսության առաջին գլխում («Տեղեկատվական հոսքերը և դրանց զարգացման միտումները») մշակում է իր ատենախոսության հասկացությունների համակարգը՝ այդ ամենը հիմնավորելով հայաստանյան իրականությամբ ու միջազգային փորձով, ինչպես նաև մեդիատարածության զարգացման առանձնահատկություններով: Իսկ երկրորդ գլխում («Ժամանակակից մեդիատիրության և տեղեկատվական հոսքերի համակարգի փոխակերպումը տեղեկատվական և տեխնոգիական առաջընթացի դարաշրջանում») ոչ միայն դիտարկվում է մեդիահոսքերի զարգացման առանձնակատկությունները, այլև

լսարանի վերաբերմունքի դրսևորման ու վարքագծի գումարելիները, ժանրաձևաչափային փոփոխությունները, տեղեկատվական լիարժեք հոսքի կազմավորման գործում լրագրողի դերակատարությունը և մասնագիտական և վարքականոնային հնարավորությունների ճիշտ և թիրախային օգտագործումը:

Եզրակացություն

Հեղինակի եզրակացությունները ևս հիմնված են հարուստ հետազոտական հենքի վրա և կարող են օգտակար լինել ինչպես տեսաբանների, այնպես էլ պրակտիկների համար:

Այս ամենով հանդերձ ներկայացված աշխատանքը ավելի շահեկան կլիներ, եթե 1. Ատենախոսության առանձին հատվածներում հեղինակը խուսափեր երկարաշունչ նախադասություններից և ավելի թիրախային լիներ ասելիքը (տես՝ էջ 26, 84, 141, 145, 161)

2. Շարադրանքի տարբեր հատվածներում չչարաշահեր համարակալումները, որը երբեմն ավելորդ շեշտադրումներ է առաջացնում և ընկալման դժվարություններ (տես՝ օրինակ էջ 82-84, 85-91, 93-96, 102, 13-138)

3. Եզրակացությունում ավելի հստակ ու կուռ լիներ ասելիքը (էջ 127-160)

4. Սոցիոլոգիական հետազոտությունները արտահայտեին մեղիադաշտի նկատմամբ լսարանի ամբողջական ու համապարփակ վերաբերմունքը, չնայած հեղինակը իր հերթին անց է կացրել իր փորձագիտական հարցումը:

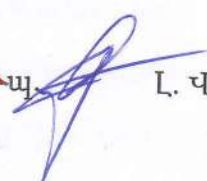
Այս ամենով հանդերձ Մերի Ռաֆիկի Թադևոսյանի «Ժամանակակից տեղեկատվական հոսքերը Հայաստանի ՉՄՆ-ներում. մեղիատիրույթի վերփոխման

առանձնահատ կությունները» թեմայով թեկնածուական ատենախոսությունը համապատասխանում է ՀՀ «Գիտական աստիճանաշնորհման կանոնակարգի» 6-րդ և 7-րդ կետերին, ինչպես նաև ՀՀ ԲՈԿ-ի կողմից թեկնածուական ատենախոսություններին ներկայացվող պահանջներին, իսկ հեղինակն արժանի է բանասիրական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանի շնորհմանը՝ ներկայացված «Ժուռնալիստիկա» Ժ.01.06 մասնագիտությամբ:

Գրախոս՝

Խ. Աբովյանի անվան հայկական պետական

մանկավարժական համալսարանի

հեռուստառադիոլրագրության ամբիոնի վարիչի պ. դոցենտի պ.  Լ. Վ. Գալստյան

Դոցենտի պ. Լ. Վ. Գալստյանի

ստորագրությունը հաստատում եմ

Խ. Աբովյանի անվան հայկական պետական

մանկավարժական համալսարանի գիտական

քարտուղար, մանկավարժական

գիտությունների թեկնածու, դոցենտ 

Ս. Ս. Իսպիրյան

